

Intuition og intellekt

Skabe overblik og fremsyn med intuitionen, analysere med intellektet, i et stadigt, respektfuldt samarbejde, hvori både krop og sind deltager.

Intuitionen vil sig selv i klarhedens land, hvor stilheden råder, så intuitionens spæde stemme træder tydeligt frem. For intuitionen høres bedst i stilhed, ydre og indre stilhed, nat eller dag. Den er altid aktiv, søger at skabe og vejlede om den bedste vej i livet - til livet, til det levende liv.

Intuitionen repræsenterer klarhedens lys - altid - men det er lettest at se, når du er kommet i ro, i indre og ydre ro, og det er jo ikke så mange. Bevægelse og hvile med udgangspunkt i ro, en ro som skyldes frihed fra fortidens åg af svære emotioner, som binder og støjer i sind og krop, som gør det svært for bevidstheden at høre og forstå det intuitive udtryk, nat som dag.

Det intuitive udtryk rummer altid klarhed om livets og dødens forhold, men det er lettest at se, når man har lært at tænke symbolsk gennem arbejde med drømme, visualisering og meditation, hvor det hurtigt mærkes, at det ydre spejler det indre og det indre det ydre.

Det møder du i din intuition, som også fortæller, at polariteterne vil forenes:

- oppe med nede
- højre med venstre
- inde med ude
- foran med bagved
- det kvindelige med det mandlige
- og det barnlige med det voksne
- to skal blive én

i livsglædens land, som er med os i os - altid.

Alt hvad der kommer fra, gennem, intuitionen fortæller herom - symbolsk og mere konkret. Formen afhænger af, hvad du er rede til at modtage, at høre om dig selv og dit liv, om fortidens sår og overgreb mod livets leg i uskyldens rum af frihed, som engang var din, men som du mistede, da du var spæd og barn, i hvert fald delvis, om Jesus som blev korsfæstet, om børnene som blev dræbt i forsøget på at udrydde Jesusbarnet.

Det handler alt sammen om dig, om dit liv før og nu, om "arvesyndens" sociale arv, om gentagelsestvangen, hvis dybde er så svær - næsten umulig - at se og forstå, fordi vi så må se og mærke dybden af vore forældres og vore egne svigt og overgreb.

Synden og skylden mod livets oprindelige, glædesfyldte leg, mod det der kunne ha' været, mod det som er anlagt i os, mod det levende liv.

Det er svært at se og mærke, for det gør ondt, meget ondt, længe. Så intuitionen prøver varsomt, skånsomt, forsigtigt - til tider mere voldsomt - at vise vej til sandheden om dig selv i dig selv, om dit liv, om og til friheden og glæden, fra døden i livet til livet i døden, til det levende liv i dit indre, i sind og krop.

Du ved jo det hele. Intet er nyt, men sandheden er skjult for dit blik, for dit øre, for dit sind og kroppen, for bevidstheden, som ikke kan forstå, som ikke vil forstå smerten og smertens vej, som Jesus viste os. Vejen til friheden, til det levende liv.

Det gør så ondt. Det kræver tid at møde det, vi længes efter, for vejen dertil er Jesus' vej, som også sagt af Buddha meget tydeligt og ofte: livet rummer lidelse og død, ikke kun i det ydre, men også i dig, i dit indre, i din krop, i dit sind - lige her og nu.

Den lidelse må ses og mærkes og mødes, forstås, så du kan blive fri.

Det er det barske vilkår, som blev mennesket pålagt, da vi blev drevet ud af paradiset som Adam og Eva. Intuitionen fortæller altid denne historie, kendt fra de gamle tekster. Den er i dig, i mig, i os - den samme historie. Dit liv er eventyrligt, mytologisk. Det hele er med i hver eneste af os - uanset et stille, ydre voksenliv og en bevidsthed uden oprør.

Under overfladen ligger myten, eventyret, på godt og ondt i hver af os.

Det vil intuitionen fortælle. Den vil også fortælle om Jesus, som findes i dig og mig, om Buddha og Lao Tse og de andre, som altid er med os, som også Moses og Elias er det. De symboliserer de kræfter i os, som søger mod det levende liv i dybeste glæde og frihed, hvor evnerne og legen blomstrer i os - og mellem os - og vores natur.

De er altid med os. Forhistorien er med i hver eneste liv.

De kaldes arketyper, kollektive symboler af nogle, men navnet betyder så lidt. De virker, de arbejder, i dig og mig, i det skjulte, og mere åbent, når du åbner dig mod intuitionens dør til frihedens rige og klarhed. De repræsenterer de kræfter i sind og krop, som vil og er det levende liv og vejen til frihed.

Den vej som også rummer erkendelsen af smerten, som blev os pålagt som spæde og værgeløse i moders liv og under opvæksten. Adams og Evas smerte. Hjertets dybe sorg. Muren af død i vort bryst, som gør os til "døde murere" - mere eller mindre - når målestokken er det levende liv. Overlevelse snarere end levet liv fyldt med klarhed og glæde og sansernes og evnernes leg.

Intuitionen fortæller herom, om alt det ubevidste i dig og dit liv, mellem dig og andre, i mødet mellem dig og mig. Det ses bl.a. i drømmene, men også disse er svære at forstå og tage imod for mange af os, for målestokken, budskabet om vort liv, om vort livs tragedie og om mulighederne for vækst, som findes i hver en drøm og i intuitionerne af anden art, er svære at bære for bevidstheden.

Det kan kun tages ind som frikadellefars og anden hakket mad - skånekost - for tænderne og fordøjelsen er svage og tåler kun lidt ad gangen, serveret i kendte omgivelser på vanlig vis. Derfor de mange symboler, som på forskellig vis alle vil fortælle det samme

- på flere niveauer,
- fra forskellige vinkler,
- i varieret sprog,
- indefra og udefra,
- ovenfra og nedefra,
- fra højre og fra venstre,
- forfra og bagfra,
- i detaljer og med det forkromede overblik,
- på enhver tænkelig og utænkelig måde.

Det tar' tid, men livet er tålmodigt og intuitionens evne mangfoldig og omfattende, langt, langt mere, end du aner. Det er som en drøm, det liv du har levet. Du vil vågne op til virkelighed. Det som kommer er frugten af glædens og sorgens møde, som jo fandt sted i dig for meget længe siden. Din lod er at acceptere at byrden blev din som kræfterne til at forstå og komme igennem også blev det.

Glæden vil sig selv. Intuitionen er dens redskab til at nå bevidstheden trods megen støj og megen modstand. Det er en svær proces at se og møde rovdyret i os selv og hos de andre. De rovdyr, som stadig trives sultne og vrede dybt i dit indre bag spinkle tremmer i din indre zoo. De rovdyr, som gerne dræber og æder levende børn, dine egne og andres indre og ydre børn. Rovdyr dræber.

Junglelovens herrer af begge køn skal du møde, studere - lære at forstå og kende indefra.

Det kræver mod, indfølelse og megen tålmodighed. Det er farligt, og det gør ondt, men det må til, så de kan sættes ud i et naturligt, men afgrænset reservat, hvor de kan trives og udfolde deres skønhed og styrke. Et kompromis mellem deres og vores behov for frihed og glæde: naturens vilkår, jungleloven, tilpasset udviklingen af det levende liv, som rummer godheden, barmhjertigheden, næstekærlighedens klare lys.

For mennesket blev bevidst - i hvert fald delvis - om godt og ondt. Rovdyrets uskyld er os ikke forundt at bruge som værn mod barmhjertighedens stemme, som er i os alle, som trænger sig på, som vil det levende liv i glæde og frihed, i uskyldens rum af glæde og fantasi, hvor evnerne blomstrer frit og frejdigt, hvor livet bobler og bruser af saft og kraft. Det kan det, når angsten er væk.

"Healing is defined as letting go of fear" - så sandt, så sandt, men angstens dybe rødder skal også med. Ukrudt forgår ikke så let. Hjælp må til - lyt til din intuition.